

[Ministeren for offentlige arbejder.]

i privatradiotjenesten som egentlig nød-kanal.

For så vidt angår spørgsmålet om fra kysten at aflytte privatradiokanaler, der er afsat til maritime formål, og hvoraf der ifølge det cirkulære, der nu foreligger, er to, skønnes der ikke at være noget grundlag for at anbefale nogen dansk offentlig myndighed at etablere en sådan lyttevagt. Men jeg kan gøre opmærksom på, at hvis der på privat basis som i Sverige kan arrangeres en eller anden form for aflytning, ses der heller ikke at være noget i vejen for, at man gør det.

Det skal bemærkes, at privatradioanlæg naturligvis i lighed med hvilke som helst andre radiokommunikationsmidler under passende omstændigheder i konkrete enkelttilfælde kan vise sig nyttige også ved redningsaktioner, og post- og telegrafvæsenet har derfor, som jeg nævnte, taget hensyn dertil ved at afsætte to kanaler i privatradiobåndet udelukkende til maritime formål. Det er i øvrigt de samme kanaler, som i Sverige anvendes som maritime kanaler.

Til sidst skal jeg lige bemærke, at vi ikke har set nogen anledning til at forhøje den maksimalt tilladelige udstrålede sendeeffekt for privatradioanlæg på 0,1 W, bl. a. fordi denne effektgrænse endnu ikke er udnyttet af de på markedet værende godkendte anlæg her i landet.

Johan Nielsen: Jeg takker ministeren for svaret. Kan jeg forstå det sådan, at vi kan få de samme rettigheder, som svenskerne har, hvis vore sejlklubber selv etablerer en tjeneste?

Ministeren for offentlige arbejder (Guldberg): Det vil nok kræve større detailkendskab til de svenske rettigheder, for at jeg umiddelbart turde svare ja. Jeg henviser til, hvad jeg sagde før: der er altså to kanaler til rådighed, og der kan ikke ses at være noget i vejen for, at man selv kan etablere en ordning. Det er efter det, der er oplyst over for mig, den måde, man har ordnet sig på i Sverige.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om veterinærvæsenet samt om udøvelse af dyrlægegerning.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 28) findes i tidenden sp. 589, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 499).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Robert Christensen: Jeg skal på udvalgets vegne meddele, at vi har haft en række møder og derunder et samråd med landbrugsministeren. I dette samråd tilbød landbrugsministeren at nedsætte et udvalg med den opgave at foretage en undersøgelse af mulighederne for og forsvarligheden af at anvende mellemteknikere i dyrlægegerningen og af, hvilke krav man må stille til disse. Udvalget skulle derudover undersøge mulighederne for, at landmænd kan få adgang til selv at behandle deres dyr med lægemidler i videre omfang end nu.

I udvalget er vi enige om, at de eksportinteresser, erhvervet og samfundet har, også skal tilgodeses, og udvalget indstiller hermed lovforslaget til vedtagelse uden ændringer.

Landbrugsministeren (Peter Larsen): Jeg vil gerne takke udvalget for den enstemmige indstilling og bekræfte, at jeg er enig i, at der er en lang række spørgsmål, der trænger sig på. Derfor har jeg også tilbudt at nedsætte dette udvalg til at undersøge de mange relevante spørgsmål, og jeg vil gøre det meget hurtigt. Jeg tror, det har sin betydning både på disse og andre områder, at vi får klarlagt alle de problemer, der foreligger, således at de kan indgå i overvejelserne ved næste egentlige lovrevision.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om bortfald af hartkorn og matrikelskyld.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 133) findes i tidenden sp. 3665).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1-7 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om saltvandsfiskeri.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 130) findes i tidenden sp. 3583).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om Danmarks tiltrædelse af ændringer i og tilføjelser til Den internationale Valutafondoverenskomst af 22. juli 1944.

(Lovforslaget (nr. 176) findes i tillæg A. sp. 3523, fremsættelsen i tidenden sp. 3316).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ivar Nørgaard: De sidste års valutakriser har til fulde understreget, at det nuværende internationale betalingssystem i høj grad trænger til at blive forbedret. Det har der så været arbejdet med igennem flere år, først i gruppen af ti lande og siden i Den internationale Valutafond, og det lykkedes endelig på mødet i Den internationale Valutafond i Rio de Janeiro, hvor jeg selv havde den glæde at være til stede, at nå frem til en begyndende nyordning på dette felt, nemlig ved etableringen af de nye specielle trækingsrettigheder.

Hvis man søger at vurdere disse trækingsrettigheder efter de beløb, de enkelte lande kan disponere over i forhold til den samlede internationale likviditet, ja, så vil man jo ikke blive overvældende imponeret; der er kun tale om en ganske lille tilvækst. Men hvis man ser på det, det kan udvikle sig til, og ser på selve det nye princip, der her er lagt frem, nemlig at man kan få en trækingsret uden at have indskudt midler i forvejen, er der faktisk tale om en ret revolutionerende nydannelse, nemlig et internationalt betalingsmiddel, der hverken bygger på guld eller dollar. Det er et vældigt fremskridt, som vort land også vil kunne nyde fordele af.

Derfor kan vi fra socialdemokratiets side også fuldt ud tilslutte os, at Danmark tiltræder ændringerne og navnlig tilføjelserne i Den internationale Valutafondoverenskomst, og at vi bemyndiger finansministeren til at drage nytte af disse ting — ganske vist ikke selv, men via Nationalbanken — i de kommende år. Der er nemlig også foreslået den nydannelse, at det nu netop er Nationalbanken og udelukkende den, der skal administrere disse forhold, og det kan jeg kun fuldt tilslutte mig. Jeg synes, det både er en forenkling og en rimelig ordning, idet der nu bliver tale om, at et de factorforhold også bliver et de jure-forhold. Det er jo reelt Nationalbanken, der har ordnet disse ting, og det har været nationalbankdirektøren, der har været „governor“ på fondsmøderne i Den internationale Valutafond.

Der er foreslået en yderligere nydannelse, nemlig at man nu opgør Nationalbankens og dermed Danmarks valutasituation på en